

تغییر روش آبرسانی باغهای حاشیه زاینده رود از روش پمپاژ به ثقلی

روح ا.. باقری^۱، عفت زمانی^۲

چکیده :

با توجه به این که مدیریت عرضه و تقاضای امری اجتناب ناپذیر است و ارزش واقعی آب نیز بر همگان روشن است اما در عین حال مدیریت استفاده از آب و هزینه ای که برای بدست آوردن آب می کنیم و توجه به اصول توسعه پایدار در این رهگذر قابل چشم پوشی نیست و با گذشت زمان نیز این موضوع به شکل پررنگ تری دیده می شود . در حال حاضر با توجه به این که بسیاری از زمین های کشاورزی و باغات از آبهای سطحی آبیاری می شوند استفاده از پمپاژ برای رساندن آب بر سر مزارع و باغات امری مرسوم است در صورتی که در بسیاری از مناطق با توجه به آمار وقابلیتهای طبیعی نیاز به استفاده از پمپاژ نیست و به روش ثقلی نیز می توان این آب را انتقال داد درمسیری که این موضوع بررسی شد یعنی در فاصله سد زاینده رود و پل زمان خان ۳۱۸ مورد پمپاژ وجود دارد که آبی حدود ۱۴۰ میلیون متر مکعب انتقال داده می شود .

bagheri_r@yahoo.com

۱-کارشناس شرکت آب چهار محال و بختیاری

sahellf@yahoo.com

۲-کارشناس شرکت آب چهار محال و بختیاری

در این مقطع مصرف این موتور پمپ ها حدود ۳۱,۷۷ مگا وات ساعت انرژی است و این در حالی است که سد زاینده رود که یک سد نسبتا بزرگ است در سال حدود ۲۵۰ گیگا وات ساعت انرژی تولید می کند البته این ۳۱,۷۷ که در نظر گرفته